

C/2024/4052

12.7.2024

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru

Ochrana demokracie proti dezinformacím

(stanovisko z vlastní iniciativy)

(C/2024/4052)

Zpravodajové: **John COMER**

**a Carlos Manuel TRIN-
DADE**

Poradci	Frank ALLEN (pro Johna COMERA) Paulo PENA (pro Carlose Manuela TRINDADEHO)
Rozhodnutí plenárního shromáždění	13.12.2023
Právní základ	čl. 52 odst. 2 jednacího řádu
Odpovědná sekce	Doprava, energetika, infrastruktura a informační společnost
Přijato v sekci	4.4.2024
Přijato na plenárním zasedání	24.4.2024
Plenární zasedání č.	587
Výsledek hlasování (pro/proti/zdrželi se hlasování)	161/0/2

1 Závěry a doporučení

1.1 Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) v tomto stanovisku vyjadřuje znepokojení nad tím, v jakém rozsahu se v Evropské unii před volbami v roce 2024 šíří dezinformační kampaně. Navazuje při tom na svá předchozí stanoviska ve věci akčního plánu proti dezinformacím ⁽¹⁾ ⁽²⁾.

1.2 vyzývá evropské orgány, aby se neprodleně zamyslely nad faktory, které se podílejí na tom, že je svobodný projev ve veřejném prostoru nadále narušován dezinformacemi a neúmyslně nesprávnými informacemi (misinformacemi) a že se polarizuje diskuse, v níž zaujímají více místa nenávistné výroky než faktické informace;

1.3 navrhuje Evropské komisi, Radě a všem členským státům, aby začaly uplatňovat komplexní strategii, v jejímž rámci budou posílena všechna dřívější opatření namířená proti dezinformacím a také předpisy mající zabránit využívání digitálních platforem organizovanými subjekty ukrývajícími se pod falešnou identitou. Zároveň je třeba dát občanům možnost zvolit si, jak budou využívat sociální média a digitální platformy, bez současného monopolu „kapitalismu dohledu“ ⁽³⁾, a podniknout společné kroky s cílem zaručit potřebnou kvalitu a pluralitu žurnalistiky, která tak bude moci fungovat jako první linie obrany proti dezinformacím;

1.4 vzhledem k tomu, že jsou k dispozici veškeré technologické prostředky, které jsou k potírání dezinformací zapotřebí, je třeba vypracovat soudržnou strategii a zahrnout do ní všechna možná rizika, s nimiž se na internetu setkáváme, tj. dezinformace, hybridní hrozby a kybernetickou bezpečnost. V této strategii musí být plně respektovány naše základní demokratické hodnoty, jako je například svoboda projevu. Soukromé zájmy nesmějí být postaveny před zájem veřejný;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 5.7.2019, s. 89.

⁽²⁾ Úř. věst. C 152, 6.4.2022, s. 72.

⁽³⁾ Zuboff, S., *The Age of Surveillance Capitalism – The fight for a human future at the new frontier of power*, Profile Books Ltd, 2019.

1.5 vyzývá Evropskou komisi, aby bylo i přes krizi obchodního modelu, s níž se potýkají sdělovací prostředky, zaručeno poskytování informací. Všechny studie dokládají, že v Evropě existuje problém s pluralitou médií⁽⁴⁾. Nemá-li pluralita podléhat striktním tržním pravidlům, bude nejprve nutné uznat, že žurnalistika představuje evropský veřejný statek, jak doporučila organizace UNESCO⁽⁵⁾. Zcela zásadní význam má redakční svoboda novinářů a jejich bezpečnost a přístup ke zdrojům informací;

1.6 požaduje, aby bylo po důkladném prozkoumání veřejných politik v oblasti financování sdělovacích prostředků přijato legislativní opatření s cílem zaručit náležitě financovaný a nezávislý veřejnoprávní mediální systém. V zájmu zajištění plurality je rovněž nutné chránit práva nezávislých sdělovacích prostředků;

1.7 v tomto ohledu doporučuje Komisi, aby prozkoumala možnost vytvoření veřejného evropského zpravodajského kanálu, který by byl k dispozici na různých platformách a ve všech národních jazycích a řídil by se nezávislou redakční politikou, aby tak měli všichni evropští občané k dispozici potřebné informace jako podklad pro svá rozhodnutí;

1.8 žádá Evropskou komisi, aby vypracovala plán k zajištění kvalitních informací na místní a regionální úrovni;

1.9 vyslovuje se pro to, aby byly přijaty nástroje, které podpoří spolupráci mezi celostátními, regionálními a místními sdělovacími prostředky v Evropě;

1.10 vyzývá Evropskou komisi, aby zhodnotila, jaký účinek mají stávající předpisy, které jsou uplatňovány vůči sociálním médiím a digitálním platformám v oblasti dezinformací, a aby přijala nezbytná legislativní opatření k zajištění účinnosti těchto předpisů;

1.11 je toho názoru, že je naprosto nezbytné přezkoumat stávající předpisy týkající se cílené reklamy a zajistit rozsáhlejší ochranu při shromažďování individuálních údajů. V rámci budoucích revizí právních předpisů v oblasti ochrany údajů je nutné se zaměřit na shromažďování osobních údajů sociálními médii a digitálními platformami, k němuž mnohdy dochází bez vědomého souhlasu jejich uživatelů;

1.12 žádá Komisi a Evropský parlament, aby vyzvaly digitální společnosti ke zveřejnění seznamu, v němž budou uvedeny všechny druhy uživatelských údajů, jež jsou sociálními médii či platformami shromažďovány. Pokud tak tyto společnosti neučiní dobrovolně, pak by EU v tomto směru měla přijmout právní předpisy, aby ochránila občany;

1.13 navrhuje, aby byla do právních předpisů EU zahrnuta kapitola, v níž bude zakotveno svobodné rozhodnutí ohledně konfigurace algoritmu. Občané by měli mít možnost povolit či odmítnout určité prvky algoritmu. V zájmu zajištění rovnováhy mezi právy duševního vlastnictví podniků a základními právy občanů by měla všechna sociální média či platformy svým uživatelům umožnit, aby si vybrali z různých algoritmů. Instituce sociálního zájmu by měly mít možnost navrhnout těmto sítím či platformám alternativní konfigurace algoritmů, které by mohly nabídnout jiný model uspořádání informačních toků, reklamy a shromažďování údajů;

1.14 navrhuje, aby Komise regulovala přetrvávající problém manipulace s identitou na digitálních platformách. Měl by být zaveden právní požadavek identifikace botů cizího původu a botů vydávajících se za člověka;

⁽⁴⁾ <https://cmpf.eui.eu/media-pluralism-monitor-2023/>.

⁽⁵⁾ UNESCO uvádí, že veřejné statky jsou zpravidla definovány jako služby nebo zboží, které jsou k dispozici všem jednotlivcům ve společnosti bez jakýchkoli výjimek. Patří mezi ně například zdravotní péče a vzdělávání (včetně podpůrných institucí), silnice, pouliční osvětlení a parky. Všichni občané k nim mají přístup a mohou je využívat. Ve většině případů je vytváření veřejných statků spojeno s vysokými náklady, přičemž jejich finanční návratnost je naopak nízká. Poskytování dostupných veřejných statků obvykle není finančně rentabilní, společnost jako taková si však uvědomuje a oceňuje jejich inherentní přínos. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000380618>.

1.15 doporučuje, aby Komise navrhla soubor podmínek pro přístup k sociálním médiím a digitálním platformám s cílem omezit používání falešné identity, aniž by se to však dotklo práv na anonymitu a na ochranu oznamovatelů, jež jsou zaručena v platných evropských předpisech. Je nutné všeobecně usilovat o rozvíjení mediální gramotnosti, kultury a demokratických nástrojů, a to nejen na všech stupních vzdělávání, ale také s konkrétním zaměřením na jednotlivé věkové skupiny a menšiny. Například ve Finsku jsou v celém vzdělávacím systému od mateřských škol až po školy vysoké systematicky využívány nástroje na podporu kritického myšlení. Umožňuje to připravit mladé lidi na to, aby byli schopni poradit si s dezinformacemi ze všech možných zdrojů. Takovýto systém by měl být zaveden v celé EU;

1.16 vyzývá k vypracování studie, v níž by byly shromážděny a posouzeny údaje o stávající míře monetizace dezinformací v sociálních médiích a na digitálních platformách. Právní předpisy EU by neměly připouštět, aby manipulace a nenávislné výroky přinášely někomu finanční zisk;

1.17 připomíná Evropské komisi a Radě, že dezinformace jsou rovněž důsledkem laxnosti na politické úrovni. Již celá desetiletí lze pozorovat soustavný nárůst nerovností, co se týče příjmů a bohatství a jednotlivých území, který vedl k rozštěpení společnosti a vzniku oddělených komunit, které se samy mezi sebou utvrzují ve svých názorech, a to hlavně prostřednictvím vlastních digitálních sítí. Tento trend se negativně dotýká zranitelných osob, které se mohou snadno stát obětí určitých druhů dezinformací. EHSV doporučuje posílit všechny politiky EU, aby bylo možné tento problém řešit;

1.18 upozorňuje evropské orgány, že je naléhavě nutné posoudit riziko závislosti, již mohou ve zranitelných skupinách naší společnosti vyvolat sociální média a digitální platformy, a regulovat komerční využívání umělé inteligence a algoritmů, aby se toto riziko neumocňovalo.

2 Úvod

2.1 Dezinformace lze definovat jako nepravdivé, nepřesné nebo zavádějící informace, které jsou záměrně vytvářeny a šířeny s cílem oklamat občany a ovlivnit veřejné mínění. Pojem misinformace naproti tomu označuje nepravdivé nebo nepřesné informace – včetně fám a pomluv –, které jsou šířeny bez zlého úmyslu.

2.2 Dezinformace přítomné na internetu závažným způsobem ohrožují demokracii. Podrývají totiž důvěru v instituce a sdělovací prostředky a narušují fungování demokracie. Na základě internetových dezinformací pak někteří lidé věří podivným konspiračním teoriím.

Nové problémy

2.3 Rozmach umělé inteligence s sebou přinesl nové formy dezinformací a misinformací, a to v důsledku automatizovaného – zejména prostřednictvím algoritmů umělé inteligence – umělého vytváření či pozměňování údajů a multimediálního obsahu a manipulace s těmito údaji a tímto obsahem s cílem zkreslit nebo pozměnit původní význam.

2.4 S využitím účinných technik strojového učení a umělé inteligence vznikají tzv. *deep fakes* (realistické fotomontáže a videomontáže), které slouží k vytváření vizuálního a zvukového obsahu a manipulaci s tímto obsahem a mohou prostřednictvím falešných zpráv, hoaxů a finančních podvodů cíleně oklamat miliony lidí.

2.5 Dezinformace lze někdy klasifikovat jako falešné zprávy, které jsou využívány k propagandistickým účelům a mají za cíl uvést příjemce v omyl a podkopat demokratické normy.

2.6 Dezinformace mnohdy slouží ke zpochybnění opačných názorů, a to prostřednictvím záměrného překroucení skutečnosti a šíření nepravdivých konspiračních teorií.

2.7 Dezinformace deformují a narušují demokratickou diskusi obzvláště tím, že lidem vštěpují věci, které nejsou pravdivé.

2.8 Šíření dezinformací a misinformací není ničím novým, avšak s využitím sociálních médií dostalo zcela novou dynamiku.

2.9 Dezinformace jsou využívány jako prostředek ke zpochybnění integrity a kompetentnosti demokratických společností, vlád a veřejných činitelů.

Politický dopad

2.10 Dezinformace jsou jednou z hlavních zbraní, jimiž se v současné politické bitvě se zastánci demokracie a svobody ohánějí ti, kdo se snaží prosadit autokratické režimy. V minulých válečných konfliktech vždy docházelo k tomu, že jedna ze stran sáhla po tzv. protiinformacích s cílem vnést do řad protivníka neshody či pochybnosti nebo je oslabit.

2.11 Rozsáhlá dezinformační kampaň, které v současnosti čelí demokratické režimy a v níž jsou používány nejmodernější komunikační technologie, spočívá na stejném principu a má stejný cíl, tj. zvítězit v tomto souboji mezi zastánci demokracie a autokracie.

2.12 Za těmito snahami o oslabení demokracie stojí krajní pravice a další formy extremismu. Demokracie je v současnosti ohrožována těmi, kdo neuznávají liberálně demokratické zřízení, mezinárodní vztahy řídící se Chartou Organizace spojených národů, lidská práva, evropskou integraci, zásady sociálního státu a úmluvy Mezinárodní organizace práce. Tito aktéři – někdy s pomocí autokratických států – zasáhli do demokratických voleb a negativně je ovlivnili.

2.13 Boj proti dezinformacím je tudíž jedním z nejdůležitějších polí, na nichž v současnosti probíhá širší konflikt mezi zastánci svobody a demokracie a autokratickými politickými silami. Proto je nutné učinit v tomto ohledu rozhodné kroky a investovat velké množství zdrojů, aby mohla demokracie tuto stěžejní bitvu vyhrát.

Boj proti dezinformacím

2.14 V zájmu překonání této dezinformační hrozby musí demokratické státy důrazně podpořit strategie v oblasti mediální gramotnosti, které mohou občanům – zejména mladým lidem a seniorům – poskytnout nástroje k tomu, aby byli schopni rozlišovat mezi informacemi získanými s pomocí empirického skepticismu a konspiračními teoriemi, které oslabují důvěru veřejnosti.

2.15 Po celém světě se demokracie potýkají s rozsáhlým přívalem dezinformací a vměšováním ze strany cizích států, které mohou destabilizovat demokratické instituce a prohloubit rozkoly ve společnosti, a podkopat tak důvěru občanů v tyto instituce.

2.16 Zlovolní aktéři si v sociálních médiích vytvářejí falešnou identitu, aby mohli útočit na konkrétní skupiny (například určité rasové příslušnosti či sexuální orientace) a zasévat mezi lidmi svár a konflikt.

2.17 Trollové často používají útočné a nenávistné výroky rasistického nebo misogynního charakteru, aby vyvolali rozruch a polarizaci v demokratickém procesu.

2.18 V jednom z průzkumů Eurobarometr (z roku 2018) uvedlo 83 % dotázaných, že falešné zprávy představují hrozbu pro demokracii, přičemž za zvláště znepokojivé označili záměrné šíření dezinformací s cílem ovlivnit volby a imigrační politiku.

2.19 V mnoha členských státech jsou vážným problémem dezinformace týkající se všech menšin.

2.20 Velká část dezinformací má za cíl utvrdit určité jednotlivce a skupiny v jejich ideologickém přesvědčení. Šířitelé dezinformací v rozsáhlém měřítku sledují historii vyhledávání na internetu, a mohou si tak zjistit preference a názory daných osob.

2.21 Dezinformační kampaně mohou být realizovány i ze strany vlád. Například ruská vláda zorganizovala dezinformační kampaň v souvislosti se svou válkou proti Ukrajině. Kospirační teorie v souvislosti s pandemií COVID-19 a manipulace s informacemi během referenda o brexitu jasně ukázaly, k čemu vedou dezinformace a nepravdivá tvrzení, tj. k všeobecnému oslabení důvěry v demokratické instituce.

2.22 Dezinformace, které svými prohlášeními o „ukradených“ volbách v roce 2020 podněcoval Donald Trump, vážně narušily fungování politického systému v USA.

2.23 Samotným sociálním platformám ani různým regulačním orgánům se nedaří dostat tyto dezinformace a misinformace šířené na internetu pod kontrolu. EHSV navrhuje, aby Komise prozkoumala různé možnosti řešení tohoto problému, včetně přijetí legislativního opatření.

3 Obecné připomínky

3.1 Demokracie v EU čelí velkým výzvám, od silícího extremismu a zasahování do voleb až po hybridní hrozby.

3.2 Evropské středisko pro sledování digitálních médií (EDMO) – které je třeba posílit – sdružuje ověřovatele faktů, akademické pracovníky a další zainteresované strany a pracuje nezávisle na veřejných orgánech a také na Komisi. Jeho úkolem je zlepšit odhalování dezinformací na internetu a zajistit, aby byli občané schopni na ně reagovat.

3.3 V roce 2020 přijala EU Akční plán pro evropskou demokracii. V roce 2023 pak zavedla balíček opatření na obranu demokracie.

3.4 Hlavním cílem těchto návrhů je zajistit, aby byly členské státy lépe schopny čelit rizikům, která souvisejí s volbami, dezinformacemi a kybernetickými hrozbami.

3.5 Od srpna 2023 se na velmi velké sociální platformy vztahuje nařízení o digitálních službách. Od února 2024 pak bude toto nařízení platit pro všechny platformy. Jeho cílem je ochránit prostřednictvím jasných a přiměřených pravidel spotřebitele a jejich základní práva. Má rovněž zmírnit systémová rizika, jako je například manipulování s údaji či šíření dezinformací.

3.6 Pozitivním krokem je také Evropský akt o svobodě sdělovacích prostředků, jímž chtěla Komise stanovit předpisy pro pluralitu médií a svobodu informací, a to vzhledem k současné krizi obchodního modelu sdělovacích prostředků, která ohrožuje žurnalistiku a její postupy ověřování faktů. V rámci ochrany svobody informací hraje zásadní roli ochrana redakční svobody novinářů, jejich práva na přístup ke zdrojům informací a jejich integrity a bezpečnosti a Evropská unie musí tuto ochranu za všech okolností zaručit.

3.7 Je třeba uznat, že svobodná a nezávislá žurnalistika představuje evropský veřejný statek, neboť má zásadní význam pro to, aby mohla probíhat svobodná veřejná diskuse a lidé měli k dispozici potřebné informace jako podklad pro svá rozhodnutí.

3.8 EHSV se domnívá, že všechny tyto návrhy budou v úsilí o zamezení dezinformacím přínosné. Je však otázkou, zda budou k vyřešení tohoto problému postačovat.

4 Konkrétní připomínky

4.1 Připomínky týkající se veřejnoprávních médií

4.1.1 EU stále chybí společné „veřejné mínění“, které by vytvářelo základ pro společnou diskusi o politikách, jež se dotýkají všech členských států. Bez něj mohou evropský projekt snadno narušit nacionalistické předsudky. Jedním z našich cílů do budoucna by mělo být navázání intenzivní, společné a transparentní veřejné diskuse, v níž nebudou mít místo stereotypní výroky. Jako první krok by bylo možné zasadit se o vytvoření celoevropského zpravodajského kanálu, který by byl k dispozici v různých jazycích.

4.1.2 Zcela zásadní význam mají veřejnoprávní média, která musí být financována z veřejných prostředků a musí být nezávislá na aktuální vládě. V případě autoritářských režimů může být problematické tento požadavek splnit. Nezávislá média jsou nezbytná i z toho důvodu, aby byla zajištěna rovnováha v rámci publicistiky a daných politických témat. Důležitou roli hrají také tradiční média.

4.2 *Připomínky týkající se zapojení občanů a občanské společnosti do boje proti dezinformacím*

4.2.1 Terčem misinformací a dezinformací jsou zejména osoby, které se cítí být vyloučeny ze společnosti. Musíme vytvořit spravedlivější a vyváženější společnost, v níž budou mít lidé pocit skutečné sounáležitosti, a snížit sociální a ekonomické rozdíly v této společnosti.

4.2.2 EHSV se ztotožňuje s názorem Komise, že komplexní reakce na šíření dezinformací vyžaduje také aktivní účast organizací občanské společnosti, včetně samotného EHSV.

4.2.3 Vzhledem k tomu, že misinformace mají na evropskou občanskou společnost mimořádně negativní nebo ničivý dopad, bude EHSV proti tomuto jejich působení soustavně bojovat. EHSV má v úmyslu vyzvat všechny hospodářské a sociální rady v členských státech, aby se ve své zemi rovněž aktivně zapojily do tohoto úsilí o ochranu demokracie a vymýcení dezinformací.

4.3 *Připomínky týkající se platforem a algoritmů*

4.3.1 Platformy sociálních médií nepodnikají k vymýcení dezinformací dostatečné kroky. Existuje řada oblastí, v nichž by bylo vhodné stanovit pravidla.

4.3.2 Společnostem provozujícím sociální média musí být uloženo, aby zveřejňovaly přesné informace o zadavatelích reklamy. Měla by být rovněž ve větší míře regulována cílená reklama.

4.3.3 Sociální média a platformy by měly shromažďovat údaje pouze s vědomým souhlasem svých uživatelů. Situaci, kdy sociální média a digitální platformy shromažďují osobní údaje bez vědomého souhlasu svých uživatelů, by příslušné orgány měly vnímat jako právní problém. Digitální společnosti by měly zveřejnit seznam všech druhů uživatelských údajů, jež jsou sociálními médii či platformami shromažďovány.

4.3.4 Občané by rovněž měli mít možnost povolit či odmítnout určité prvky algoritmu. V zájmu zajištění rovnováhy mezi právy duševního vlastnictví podniků a základními právy občanů by měly všechny platformy svým uživatelům umožnit, aby si vybrali z různých algoritmů. Instituce sociálního zájmu by měly mít možnost navrhnout těmto platformám alternativní konfigurace algoritmů, které by mohly nabídnout jiný model uspořádání informačních toků a shromažďování údajů.

4.3.5 Měl by být zaveden právní požadavek identifikace botů cizího původu a botů vydávajících se za člověka. Je naprosto nezbytné, aby byly odstraňovány neautentické účty a profily vydávající se za jinou osobu.

4.3.6 Nemělo by být přípustné zakládat si anonymní účty na internetu, s výjimkou případů, kdy to umožňuje zaručit základní práva, například respektování soukromí a ochranu osobních údajů v souladu s výkladem evropského práva dle rozsudků Soudního dvora Evropské unie.

4.3.7 Uživatelům digitálních platforem by mělo být povoleno používat anonymní profily pouze tehdy, je-li to stanoveno v platných předpisech, například ve směrnici o ochraně oznamovatelů.

4.3.8 V zájmu transparentnosti by bylo vhodné zvážit vytvoření systému pro přihlašování on-line, který by poskytoval částečný nebo plný přístup k internetu. K účtům v sociálních médiích by měli mít přístup pouze identifikovaní skuteční lidé.

4.3.9 Všechny platformy by měly uplatňovat bezpečná a transparentní přihlašovací pravidla, aby tak každá osoba, organizace či instituce mohla mít pouze jeden profil.

4.4 Připomínky týkající se hybridních hrozeb

4.4.1 Hybridní hrozby jsou stále důmyslnější a obtížněji rozpoznatelné, poněvadž se v jejich rámci využívají různé druhy nástrojů a organizační postupy.

4.4.2 Podle střediska EU pro hybridní hrozby, které bylo zřízeno v roce 2016 v rámci ESVČ, je původcem nejzávažnějších hybridních hrozeb Rusko – má totiž k dispozici dostatečné zdroje a počíná si při tom systematicky a také rozsáhleji než jiné země.

4.4.3 V březnu 2022 přijala EU Strategický kompas, v němž byl stanoven akční plán pro posílení bezpečnostní a obranné politiky EU do roku 2030. Tento plán mj. zahrnuje vytvoření souboru nástrojů, které budou sloužit k řešení problému zahraniční manipulace s informacemi a vměšování.

4.5 Připomínky týkající se účinnosti boje proti dezinformacím

4.5.1 Boj proti dezinformacím má zásadní význam z hlediska demokracie, právního státu a svobody voleb.

4.5.2 Do tohoto boje vstupují odlišné veřejné a soukromé zájmy, přičemž oba typy zájmů v něm hrají důležitou roli. Soukromé zájmy však nesmějí být postaveny před obecný zájem veřejný.

4.5.3 Podniky provozující služby na internetu a sociální média již mají k dispozici veškeré technologické prostředky, které jsou k potírání dezinformací zapotřebí.

4.5.4 ESHV navrhuje, aby Komise a členské státy vypracovaly soudržnou strategii, v níž bude respektována svoboda projevu a právní stát a která bude zahrnovat zdroje a účinné postupy ve vztahu k různým aspektům tohoto problému.

4.5.5 S dezinformacemi, hybridními hrozbami a kybernetickou bezpečností jsou spojeny zvláštní protokoly, protipatření a prostředky. Je však nutné stanovit pro ně na úrovni EU jednotnou strategii, aby bylo možné proti nim účinně bojovat.

4.5.6 Ve Finsku jsou v celém vzdělávacím systému od mateřských škol až po školy vysoké systematicky využívány nástroje na podporu kritického myšlení. Umožňuje to připravit mladé lidi na to, aby byli schopni poradit si s dezinformacemi ze všech možných zdrojů. Takovýto systém by měl být zaveden v celé EU.

V Bruselu dne 24. dubna 2024.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Oliver RÖPKE